

Manuel Aguilera Povedano

Un periodista en el desembarco de Bayo Gafim y la Guerra Civil en Mallorca

Prólogo de Josep Massot i Muntaner

LEONARD MUNTANER

Editor

Cubierta: Gabriel Fuster Mayans *Gafim*, el primero por la derecha, en Artà (Mallorca) en noviembre de 1936. Fotografía: detalle del frontispicio (p. 4) de esta edición.

Frontispicio: Gabriel Fuster Mayans *Gafim* (el segundo por la derecha) en Artà, durante la Guerra Civil, en noviembre de 1936. (Fotografía: Carles Marín Lladó. *Gabriel Fuster Mayans (Gafim). Un periodista a la Mallorca franquista*. Mallorca: Leonard Muntaner, Editor, 1999, p. 46)

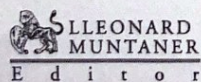
Primera edición: abril 2017

© Manuel Aguilera Povedano, 2017

© Del prólogo: Josep Massot i Muntaner, 2017

© De las fotografías: los autores, 2017

© De esta edición:

c. de Joan Bauçà, 33 - 1ª
07007 Palma (Mallorca)
Teléfono 971 25 64 05
editorial@leonardmuntanereditor.cat

ISBN: 978 - 84 - 16554 - 63 - 8
Depósito Legal: PM - 347 - 2017

ÍNDICE

Prólogo	7
Presentación.....	19
1. Introducción	23
2. El periodista.....	27
3. El militar	35
4. Los bombardeos sobre Mallorca.....	41
5. El desembarco de Bayo	57
6. Después de la batalla	75
7. Conclusiones	79
8. Bibliografía	83
Agradecimientos	87
Índice onomástico	89

PRÒLEG

JOSEP MASSOT I MUNTANER

Hem d'agrair molt especialment al periodista Manuel Aguilera i al seu editor Lleonard Muntaner que ens facin arribar aquest aplec de cartes de Gabriel Fuster Mayans, que constitueixen una *rara avis* dins l'extensa i complexa literatura sobre la guerra civil a les Illes Balears i més enllà i tot. Es tracta de la correspondència originada pels escassos però intensos dies del desembarcament del capità Alberto Bayo a Mallorca, a mig agost de 1936 —amb un preludi referent als bombardeigs republicans del mes de juliol i del començament d'agost—, una correspondència que, pel que sé, és única fins ara, atès que els combatents d'aquell moment tenien altres cabòries i no escrivien a unes famílies que no els quedaven gaire lluny, i si alguna vegada ho feien havien de comptar amb possibles emperors de la censura militar, que lògicament vetlava per l'ortodòxia de les notícies que sortien del front, i havien de fer el cap viu per surar dins un ambient enrarit i en una situació que ningú no sabia ben bé com acabaria.

Gabriel Fuster Mayans, però, escriu, pel que podem ensumar, amb una absoluta llibertat, diu el que pensa i el que veu, sense amagar la por que ha constatat al seu costat i sense estalviar les crítiques als soldats que es queden a Manacor —on no han de fer res— gratant-se la panxa, o als falangistes que corren com conills si les coses van mal dades a la línia de foc. No podem oblidar que la major part d'aquestes cartes van adreçades a la seva promesa,